

2. Сукманський О.І., Улизько С.І. Механізми розвитку анемії у тварин. Аграрний вісник Причорномор'я: Ветеринарні науки. Вип.93. Одеса, 2019. С.27-35.

УДК 636.8.09:616.126-073.7

ДИНАМІКА КАРТИНИ ЕЛЕКТРОКАРДІОГРАФІЇ ТА ЕХОКАРДІОГРАФІЇ ЗА КОМПЛЕКСНОЇ ТЕРАПІЇ КОТІВ ХВОРИХ НА ЕНДОКАРДИТ

Франчук М. М., здобувач вищої освіти

Кушнір В. Ю., к. вет. н., асистент

Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна

Актуальність проблеми. Ендокардит у котів є серйозним захворюванням, яке може впливати на серцеву функцію. Для моніторингу та оцінки стану тварини під час клінічного лікування, спеціалісти ветеринарної медицини часто використовують електрокардіографію (ЕКГ) та ехокардіографію (ЕхоКГ) [1-3].

ЕКГ допомагає в записі електричної активності серця, дозволяючи виявити порушення ритму, провідності та інші аномалії. ЕхоКГ (ультразвукове дослідження серця) дозволяє отримати зображення серця та оцінити його структуру, функцію клапанів, розміри камер та інші параметри. Це допомагає зрозуміти, як саме захворювання впливає на серцевий стан та вибрати оптимальний план лікування [2,4].

Динаміка картини ЕКГ та ЕхоКГ може змінюватися під час проведення комплексної терапії. Однак конкретні зміни будуть залежати від важливості ендокардиту, вибраного лікування та реакції тварини на нього [2,4].

Метою наукової роботи було оцінити результати лікування та зміни картини ЕКГ та ЕхоКГ за ендокардиту у котів і визначити найбільш ефективний варіант комплексної терапії.

Матеріали і методи дослідження. Матеріалом для дослідження було 30 котів, хворих на ендокардит. В дослідженні брали участь тварини, у яких хвороба має незаразне походження. Для підтвердження цього та виключення інфекційних хвороб нами проводилися серологічні дослідження.

Проводилися загальні дослідження (огляд, пальпація, аускультация) та лабораторні дослідження морфологічних та біохімічних показників крові, а також електрокардіографія та ехокардіографія. Електрокардіографія проводилась тричі - на 1, 20 та 40 добу. Ехокардіографія проводилась тричі - на 1, 20 та 40 добу

Для лікування тварин було розділено на три групи по 10 тварин у кожній. Тваринам першої групи застосували комбі-кел у дозі 1 мл на 10 кг маси тіла 1 раз на три доби, преднізалон 0,3 мл/кг внутрішньом'язово 1 раз на добу, сульфоксамфокаїн у дозі 0,25 мл підшкірно 2 рази на добу протягом 10 діб, ізотонічний розчин натрію хлориду у дозі 20 мл 1 раз на добу внутрішньовенно, дуфалайт у дозі 10 мл підшкірно 1 раз на добу. Для тварин другої групи додатково застосували препарат Анти Стрес valeriana у дозі 0,05 мл на 1 кг маси тіла перорально ввечері. Тваринам третьої групи додатково до другої групи застосували препарати Amica injeel підшкірно по 0,7 мл 1 раз на добу та zeel підшкірно в дозі 1,1 мл 1 раз на добу.

Результати досліджень. Під час клінічних досліджень у хворих тварин виявлялися характерні ознаки ендокардиту. У тварин спостерігалось загальне пригнічення, зниження або відсутність апетиту, гіпертермія. При аускультатії виявляли посилення серцевого поштовху та тонів серця, також відмічалася поява ендокардіальних шумів.

Протягом лікування спостерігалася нормалізація загального клінічного стану, а також картини електро- та ехокардіографії. У дослідних групах нормалізація відбувалася набагато швидше, ніж у контрольній. Серед двох дослідних груп найбільш ефективним виявилось лікування, що було застосоване для тварин третьої групи. Це проявляється у меншій тривалості лікування, більшій кількості тварин, що одужали, та відсутністю летальних наслідків (таблиця 1).

Таблиця 1

Результати комплексної терапії

Група	Кількість тварин (n)	Тривалість лікування (діб)	Результати лікування		
			Одужало	Хвороба набула хронічного перебігу	Загибло
I	10	30-39	5 (50%)	3 (30%)	2 (20%)
II	10	29-36	6 (60%)	3 (30%)	1 (10%)
III	10	26-33	8 (80%)	2 (20%)	-

На першу добу у досліджуваних тварин при проведенні електрокардіографії були виявлені скорочення інтервалів, деформація сегменту ST та збільшення зубців P R T. Також реєструвалися екстрасистоли.

При проведенні ультразвукового дослідження серця виявляли щільну масу прикріплену до клапанного або пристінкового ендокарду. На 20 добу при проведенні електрокардіографії у досліджуваних тварин скорочення інтервалів було менш вираженим, деформація сегменту ST стабілізувалась а зубці P R T зменшились.

Ехокардіографія не виявила щільної маси яка могла би бути прикріплена до клапанного або пристінкового ендокардит.

При проведенні ідентичних досліджень на 40 добу при електрокардіографії не спостерігалось скорочення інтервалів та деформації сегменту S T. Зубці P R T в свою чергу стали в норму.

Слід зазначити, що найшвидше картина електрокардіографії та ехокардіографії нормалізувалася у тварин дослідних груп. Зокрема, слід відзначити тварин третьої групи, де вже на 20 добу картина електрокардіографії та ехокардіографії наближалася до норми

На сорокову добу лікування ехокардіографія не виявила будь-яких мас в ендокарді які могли б говорити про наявність Ендокардиту.

Висновки:

1. Дослідження динаміки картини електрокардіографії та ехокардіографії під час комплексної терапії котів, хворих на ендокардит, вказують на можливість виявлення покращення стану серця під впливом лікування. Передовсім, електрокардіографічні зміни можуть вказувати на нормалізацію ритму та провідності, що свідчить про позитивну реакцію серця на терапію. Ехокардіографія в той же час відображає можливі поліпшення у структурі та функції серцевих клапанів, розмірах камер та загальній функції міокарда. Це дає можливість оцінити рівень зниження запального процесу у серцевій стінці, що є характерним для ендокардиту. Проте, важливо враховувати індивідуальні особливості кожного kota, а також відповідати на можливі ускладнення або несприятливі реакції на лікування.
2. Результати експериментальних досліджень доводять, що комплексна терапія з використанням препаратів Anisca injeel та zeel є найбільш ефективною за лікування котів, хворих на ендокардит.

Список використаних джерел

1. Левченко В.І., Кондрахін І.П., Влізло В.В. та ін. Внутрішні хвороби тварин. Ч.1. Біла Церква, 2012. 528с.
2. Malik R, Barrs VR, Church DB, et al. Vegetative endocarditis in six cats. J Feline Med Surg. 1999;1(3). P.171-180. doi:10.1016/S1098-612X(99)90206-1
3. Masimo Vigondi, John Graham. Atlas of diagnostic imaging of dogs and cats. US: Edra publishing, 2022.
4. Szaluś-Jordanow O, Stabińska-Smolarz M, Czopowicz M, et al. Focused Cardiac Ultrasound Examination as a Tool for Diagnosis of Infective Endocarditis and Myocarditis in Dogs and Cats. Animals (Basel). 2021. 11(11). P.3162. doi:10.3390/ani11113162